

23. märtsil 2018 esitatud hagi – PlasticsEurope versus ECHA**(Kohtuasi T-207/18)**

(2018/C 190/58)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: PlasticsEurope (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid R. Cana, E. Mullier ja F. Mattioli)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja Euroopa Kemikaaliametilt.
- võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt hindas kostja ilmselt valesti teavet, mis õigesti hindamise korral ei toeta kostja nõuet, ja jättis arvesse võtmata kogu käimasolevaid uuringuid puudutava teabe. Samuti tegi kostja ilmse hindamisvea, jättes tuvastamata, et (a) on olemas teaduslikud andmed, et endokriinseid häireid põhjustavate omaduste tõttu võivad need avaldada tõsist mõju, ja et (b) sellised tõendid viitavad samaväärsele ohule kui määruse nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH), artikli 57 punktides a-e loetletud ainete poolt avaldatav mõju.
2. Teine väide, mille kohaselt rikub vaidlustatud otsus kemikaalimääruse REACH artiklit 59 ja artikli 57 punkti f, sest bisfenool A on liigitatud väga ohtlike ainete hulka artikli 57 lõikes f ette nähtud kriteeriumite alusel, kuigi artikli 57 punkt f hõlmab ainult neid aineid, mis ei ole veel kindlaks määratud artikli 57 punktide a-e alusel.
3. Kolmas väide, mille kohaselt rikub vaidlustatud otsus kemikaalimääruse REACH artikli 2 lõike 8 punkti b, kuna vaheained on VII jaotisest välja arvatud ja ei kuulu seega artiklite 57 ja 59 reguleerimisalasse ning ei ole hõlmatud autoriseerimisega.
4. Neljas väide, mille kohaselt rikub vaidlustatud otsus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna bisfenool A kandmine kandidaatainete loetellu, kuigi tegemist ei ole vaheainega, läheb kaugemale sellest, mis on mis on taotletava eesmärgi saavutamiseks asjakohane ja vajalik, ning ei ole Euroopa Kemikaaliamet jaoks kõige vähem koormav meede.

26. märtsil 2018 esitatud hagi – Vanda Pharmaceuticals versus komisjon**(Kohtuasi T-211/18)**

(2018/C 190/59)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Vanda Pharmaceuticals Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid M. Meulenbelt, B. Natens, A.-S. Melin ja C. Muttin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 15. jaanuari 2018. aasta rakendusotsus C(2018) 252 final, millega keelduti andmast määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel müügiluba inimtervishoius kasutatav ravimile „Fanaptum – iloperidoon“, koos 9. novembri 2017. aasta teaduslike järelduste ja keeldumispõhjendustega ja inimtervishoius kasutatavate ravimite komitee 9. novembri 2017. aasta hindamisaruandega;
- teise võimalusena tühistada ainult komisjoni rakendusotsus C(2018) 252 final;
- jätta hageja kohtukulud Euroopa Komisjoni kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et iloperidooni võimaliku arütmogeensuse hinnangus ei ole esitatud põhjendusi (ja see hinnang on igal juhul ilmselgelt ekslik) ning rikub võrdse kohtlemise põhimõtet.
2. Teine väide, et iloperidooni puhul välja pakutud riskivähendamismeetmete hindamisel ei esitatud põhjendusi (ja see hinnang on igal juhul ilmselgelt ekslik) ning seejuures on rikutud Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikeid 1 ja 4 ning võrdse kohtlemise põhimõtet.
3. Kolmas väide, et iloperidooni hilistoime tagajärgede hinnangus ei ole esitatud põhjendusi ja see rikub Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikeid 1 ja 4.
4. Neljas väide, et nõue määratleda sihtgrupp, kelle puhul iloperidooni toime on tõhusam kui teistel toodetel, rikub Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikeid 1, 2 ja 3, määruse nr 726/2004 ⁽¹⁾ artiklit 12 ja artikli 81 lõiget 2 ning võrdse kohtlemise põhimõtet.
5. Viies väide, et iloperidooni üldise riski ja kasu hinnangu puhul ei ole esitatud põhjendusi (ja see hinnang on igal juhul ilmselgelt ekslik).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne L 3/34, lk 229).

29. märtsil 2018 esitatud hagi – Deutsche Lufthansa versus komisjon

(Kohtuasi T-218/18)

(2018/C 190/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Martin-Ehlers)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 31. juuli 2017. aasta otsus SA.47969, C(2017)5289 – Flughafen Hahn (Hahni lennuväli);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.